No. 94. 1842.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 8 Augustus.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

Publicatie.

—

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN,

Gelezen de circulaire van Zijne Excellentie den Heere Staatsraad Gouverneur van Zeeland, van den 26 Julij ll., A. No. 6892, 2e Afdeeling;

Brengen bij deze ter kennis van de In- en Opgezetenen:

Dat bij Zijne Majesteit, onzen geëerbiedigden Koning, het plan is opgevat om, op een der pleinen in de residentie-stad 's Gravenhage, EEN STANDBEELD OP TE RIGTEN TER EERE VAN PRINS WILLEM DEN EERSTEN, en dat Hoogstdezelve heeft goedgevonden, dat ieder Nederlander in de gelegenheid worde gesteld om aan dat plan deel te kunnen nemen; -- dat mitsdien het Stedelijk Bestuur is uitgenoodigd, de Ingezetenen met gezegd plan bekend te maken en dat te gelijke tijd aan hetzelve lijsten van Inteekening zijn toegezonden, waarop men de bijdragen tot het voorgestelde doel zal kunnen inschrijven; -- dat eene dezer lijsten, waarbij zal gevoegd worden eene schets of teekening van het op te rigten Standbeeld, aan de huizen der Ingezetenen zal worden rondgezonden en dat een ander dezer lijsten met eene gelijke schetsteekening ter Stedelijke Griffie zal gelegd worden, ten einde een ieder in de gelegenheid zoude zijn, om, des begeerende, voor eene bijdrage tot de oprigting van gezegd Standbeeld te kunnen inschrijven; en eindelijk dat blijkens de circulaire van Zijne Excellentie den Heere Staatsraad Gouverneur het verlangen van het Hooger Bestuur is, dat deze inschrijving tot een gemiddeld bedrag van f 10, -- zal worden aanbevolen, ten einde op die wijze velen, in evenredigheid hunner middelen, tot zulk eene belangrijke onderneming zouden kunnen medewerken, terwijl tevens voor den meer gegoede de gelegenheid blijft opengesteld, om door eene aanzienlijke inschrijving van hunne belangstelling te doen blijken;

Burgemeester en Wethouders al het vorenstaande ter kennis van de In- en Opgezetenen brengende, achten het onnoodig dezelve tot deelneming in zulk eene belangwekkende onderneming dringend aan te sporen, daar ieder Nederlander weet, wat het vaderland aan den grondlegger der Nederlandsche vrijheid verpligt is, en zij houden zich overtuigd, dat de Ingezetenen dezer Stad, gaarne zullen willen bijdragen tot het vereeren van de nagedachtenis van eenen Vorst voor wien hunne voorzaten het eerst van allen den roemrijken strijd aanvaarden, goed en bloed gaarne steeds ten offer brengende, wanneer zij hiermede de pogingen van den geliefden Prins tot heil der vaderlands vermogten te ondersteunen en bevorderen.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Vlissingsche Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 2 Augustus 1842.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 25 Julij. In den schouwburg alhier heeft onlangs een zeer zonderling schouwspel plaats gehad. Men gaf er een stuk getiteld: *de ware Liefde*, waarin de vier jaargetijden met rollen bedeeld zijn. De acteur, die den winter voorstelde, droeg, overeenkomstig de oude traditiën, eenen langen witten baard en voor zich hield hij een komfoor, waarin wijngeest brandde. Om des te beter den kouden, verkleumden winter voor te stellen, neigde hij het hoofd voorover naar het komfoor en strekte hij zijne handen er over uit om dezelve te verwarmen; hij was inderdaad meesterlijk in zijne rol; men rilde, enkel van hem te zien; maar eindelijk dreef hij zijn spel zoo ver, dat zijn lange witte baard in aanraking kwam met de vlam en in den brand vloog. De *Winter* is wel een minnaar van het vuur, maar niet van zoo nabij, en de ouden hem eenen langen baard toegekend hebbende, waren op zulk een voorval niet bedacht geweest. Onze Winter eene ongewone hitte aan zijn kin gevoelende, schrikte er van, zijn gebarenspel werd weinig overeenkomstig aan zijne rol en aan zijnen mond begonnen driftige en weinig verfijnde bewoordingen, hoedanige geen dichter den *Winter* nog immer had laten spreken, te ontvallen. Met de eene hand hield hij nog altijd het zinnebeeldige komfoor en met de andere trachtte hij de vlam te blusschen, die zijnen geheelen baard dreigde te verteren en de zaal vervulde met eene lucht, die meer in een paardensmitswinkel, dan in eenen schouwburg te huis behoort. Nu brengt zijn heen en weder slingeren met het komfoor hetzelve ongelukkig in aanraking met het gazen japonnetje van het *Voorjaar*. Het voorjaar was een jong, blond, schichtig meisje, dat niet in gebreke bleef, het op een gillen te zetten. De *Zomer* en het *Najaar* beducht, de eene voor zijne korenhalmen, het ander voor zijne vruchten, nemen de vlugt.

De schrik slaat zelfs over tot de aanschouwers, die zich reeds aan de deuren verdringen; maar nu verschijnt de tooneel-directeur, die de kalmte hersteld, door de verzekering, dat men met kracht van water het onheil overwonnen heeft, en dat het *voorjaar* er met den schrik en het verlies van haar gazen kleedje en de *winter* met het verlies van zijnen baard afgekomen zijn.

— *Uit West-Pruissen.* Het is pligtmatig, wanneer een geëerbiedigd monarch zijne staten doorreist, dat de noodige toebereidselen tot zijne ontvangst genomen, de wegen verbeterd en steenen weggeruimd worden, voor zoo verre iets dergelijks, gelijk de orde dit eischt niets reeds vroeger geschied is. Maar het is bedroevend, ja meer dan ergerlijk, te zien, hoe de landbouwer, onder opzigt van gensdarmes, zijn eigen werk vernielt, en door *« het bloeyende graan, door het golvende koren,"* ten einde den weg regtlijnig te maken, breede wegen baant, alleenlijk om de vroegere nalatigheid der ambtenaren te bedekken. Wie eenigermate op den weg acht slaat, bemerkt nog heden deze barbaarschheid; en gelooft men dan, dat, wanneer de koning eenen blik op den weg mogt werpen, zulk een schouwspel aangenaam voor den hooghartigen vorst zijn kan? Maar als hij daarover zijne misnoegdheid te kennen mogt geven, dan lijdt het geen twijfel of deze soort van wegverbetering zou als eene vrijwillige daad van vaderlandslievenden ijver worden voorgesteld: ja het ware niet te verwonderen wanneer de boer, deswege ondervraagd, dit bevestigde. Want zoo groot is de slaafsche zin, zoo groot nog het gebrek aan alle politieke beschaving bij den gewonen landman, dat hij niet alleen aan het regt tot zulke bevelen gelooft, maar, uit vrees voor de overheid, zelfs eene hem ingegevene drijfveer zijner handelwijze zou uitstamelen. De handelwijze zelve heeft plaats gevonden in de nabijheid der stad Löbau op den weg naar Nappéren; het is den schrijver onbekend of zulks ook nog op andere plaatsen het geval is. (*Koningsb. Zeit.*)

FRANKRIJK.

PARIJS, den 1. Augustus. De toevloed in de hoofdkerk van Notre-Dame, om het aldaar ten toon gelegde lijk des Hertogs *van Orleans* en de prachtige inrigting van het gebouw zelf te beschouwen, is ontzettend; men berekent dat niet minder dan honderd duizend personen daags in de kerk worden binnen gelaten. Ten einde dezelve voor dit schouwspel gereed te maken, hadden meer dan zesduizend menschen in de twaalf dagen van 18 tot 30 Julij gearbeid.

— Men heeft opgemerkt dat de maand Julij in de geschiedenis van Frankrijk eene zeer voorname rol heeft gespeeld. Dit althans blijkt uit de navolgende belangrijke gebeurtenissen.

13 Julij 1789. Begin der Fransche Omwenteling. — 14 Julij 1789. Bestorming van de Bastille. — 22 Julij 1789. Het gepeupel te Parijs vermoordt *Foulon* en *Berthier*. — 14 Julij 1790. Verbond tot verdediging van de gemeene zaak, te Parijs, door de afgevaardigden van de Departementen gesloten. — 17 Julij 1792. De wetgevende vergadering neemt in gunstige overweging het verzoekschrift, betrekkelijk de vervallen verklaring van den Koning. — 11 Julij 1793. De Koningin als gevangene in den Tempel wordt krachtens een decreet der nationale conventie van haren zoon gescheiden. 13 Julij 1793. *Murat*, gedood door *Charlotte Corday*. — 28 Julij 1793. *Robespierre* doet buiten de wet verklaren *Petion*, *Buzot*, *Louvet*, *Barbaroux*, en alle de afgevaardigden uit het Departement de la Gironde, die na den 31 Mei ontvlugt zijn. — 27 Julij 1794 (9 Thermidor.) Val van *Robespierre*. — 28 Julij 1794. *Robespierre* beklimt het schavot. — 27, 28 en 29 Julij 1830. Verdrijving van den oudsten tak der Bourbons. — 26 Julij 1835. Aanslag van *Fieschi*. — 28 Julij 1841. De Hertog *van Bordeaux* valt van het paard en breekt zich de dij. — 13 Julij 1842. De Hertog *van Orleans* sterft ten gevolge van eenen val uit het rijtuig.

Dit beknopt resumé van groote daadzaken, geeft aanleiding tot eene vrij vreemde opmerking; het consulaat en het Keizerrijk hebben niet gedeeld in de noodlottige gebeurtenissen van de maand Julij, welke de Romeinen aan *Julius Cesar*, of aan den krijgsmans-roem hadden gewijd.

— Men berekent, dat 40,000 kaartjes aan het ministerie van binnenlandsche zaken zijn afgegeven, om des morgens de kerk *Notre-Dame* te bezoeken.

— Gedurende de begrafenis plegtigheid van den hertog *van Orleans* zullen de troepen dagelijks een rantsoen wijn ontvangen.

— Het gerucht wil, dat het ministerie eergisteren per telegraaf zeer ernstige berigten uit Indiën ontvangen heeft. Op onderscheiden punten van het Britsch grondgebied aldaar, zouden insurrectien uitgebarsten zijn.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 3. Augustus. Van goederhand vernemen wij, dat Z. M. onze geëerbiedigde Koning in den namiddag van Zaturdag 6 dezer maand, van Hoogstdeszelfs reize door Noord-Holland, over deze Stad naar 's Gravenhage zal terugkeeren.

HAARLEM, den 3. Augustus. Z. M. de Koning is heden morgen te 7 ure, benevens Hoogstdeszelfs gevolg, met specialen trein over den spoorweg van de postbrug alhier aangekomen. De wagentrein bestond uit 2 diligences en twee andere wagens, waarop de rijtuigen geladen waren. De weg is in een en dertig minuten afgelegd. Na een kort verwijl aan het station tot aanspanning der medegevoerde rijtuigen, heeft Z. M. Hoogstdeszelfs reis naar Alkmaar voortgezet.

'S GRAVENHAGE, den 3. Augustus. In het Logement *het Witte Hert*, in de Heerestraat alhier, worden thans de kunstverrigtingen vertoond van den heer *J. Ledgwood*, uit Glasgow, in Engeland; een man zonder armen en met slechts een been, doch in de overige ligchaamsdeelen welgemaakt geboren. Hij is volgens de aankondiging, die men in het dagblad leest, buitengewoon vlug en kan zonder minste hulp van anderen, al de vereischt wordende werkzaamheden verrigten, die 's menschen behoeften vorderen; hij heeft bovendien door oefening, zich verschillende buitengewone verrigtingen eigen gemaakt, welke hij op eene bevallige wijze aan het geëerde publiek zal vertoonen. Hij kan zich scheren, eet en gebruikt daartoe mes en vork; vermaakt pennen en schrijft daarmede vlug en goed; steekt een draad door het oog van de fijnste naald en naait daarmede; laadt en lost een geweer; neemt een horologie uiteen en zet het weder in elkander, windt hetzelve op, en slaat zijn been om zijn hals als een doek. Hij moet een zeer innemend voorkomen hebben.

— De Delftsche Akademie zal met November aanstaande geopend worden, en tegen dat tijdstip met de lessen een aanvang worden gemaakt.

GRONINGEN, den 1 Augustus. Wij hebben al weder eenen brand te vermelden, uit Leek wordt namelijk geschreven: In den vroegen morgen van Donderdag, den 28. Julij ll., tusschen vier en vijf ure, is onder het kerspel Midwolde, gemeente Leek, op de Hooge Traan, brand ontstaan in eene groote tent of hut, welke door vier arbeiders-huisgezinnen van het zoogenoemde Traanster-Veen bewoond werd. De brand, welke in een der schoorsteenen van dat gebouw schijnt te zijn aangekomen en zich met geweld over het stroodak van hetzelve moet hebben verbreid, nam zoo spoedig toe, dat binnen korten tijd de gemelde woning, die, ofschoon niet aanzienlijk, echter aan niet minder dan 19 personen huisvesting bood, met al het daarin voorhanden huisraad, geheel in de asch werd gelegd. De bewoners zijn alle gered, doch vier zeer kleine kinderen en eene stokoude vrouw heeft men ter naauwernood aan de vlammen kunnen ontrukken. Deze behoeftige

eenarbeiders zijn thans van alles beroofd, en 19 personen verkeeren dus, naakt en bloot, in eene deerniswaardige omstandigheid.

UTRECHT, den 3. Augustus. Op Vredendaal, bij *W. Kouwenhoven*, halfweg de Bildt, is heden komen vliegen een Ooijevaar, met een aangezet houten been, waarmede hij even als andere ooijevaars kan voortkomen.

— Van Harderwijk schrijft men van den 3 Aug.: « Morgen zal van hier te water naar het Nieuwe Diep vertrekken, een detachement, sterk 150 onder-officieren en manschappen, onder bevel van den 1e luit. *J. E. Gillot*, vergezeld van de 2e luitts. *W. J. A. W. Broers* en *J. B. Auffmorth*, de officieren van Gezondheid 3e klasse *J. K. van Haastert* en *C. A. Grametbauer*, om op den 6. Aug. aan boord van het schip *Koning der Nederlanden* over te gaan en naar Java te worden overgevoerd; vervolgens op den 11. Aug. weder naar het Nieuwe Diep, een detachement, sterk 130 onder-officieren en manschappen, onder bevel van de 1e luit. *J. A. Hultman*, vergezeld van den 2e luit. *A. C. Ardesch* en de officieren van Gez. 3e kl. *C. J. Kessler* en *C. Swaving*, om op den 13. Aug. aan boord van het schip *Immagonda Sara Clasina* over te gaan, en mede naar Java te worden overgevoerd."

— Door eene vriendelijke hand ontvangen wij de *Annales de l' Institut d' Afrique*, waarin de slavernij der negers wordt bestreden, en aangetoond, hoedanig die ongelukkigen hier en daar nog mishandeld worden. In een der bladen van Julij lezen wij een trek van barbaarschheid der republikeinen van Noord-Amerika. Een jonge neger, *Joseph* genaamd, die iets misdaan had, moest gestraft worden.

» Men greep hem — aldus luidt het verhaal — en bond hem aan een boom, aan den oever van de Missisipi, op de plaats *Point-de-l'Union* genaamd. Men stapelde bossen hout om hem, en stak dezelve in brand. De neger zag zulks onverschrokken aan; doch toen de vlammen hem bereikten, deed de smart hem verschrikkelijke kreeten uiten; hij wrong zich, en bad de menigte, dat men hem zou afmaken. Bovenmenschelijke krachten aanwendende, rukte hij zich los en kwam half verbrand van zijn brandstapel. Nu schoot men op hem, en wierp hem in het vuur, alwaar hij verder verbrande." (*Standard.*)

» Wij wisten wel, dat men onmenschelijk met de negers handelde, maar wij wisten niet, dat men in koele bloede zoo wreed was.

Précipitez, grand Dieu! de la terre ou nous sommes,
Quiconque avec plaisir répand le sang des hommes.

GOES, den 4. Augustus. Ook in ons eiland is even als in andere streken van ons Vaderland de *tongblaar* onder het Hoornvee uitgebroken en neemt dezelve meer en meer toe. Reeds zijn er hier en daar enkele koeijen en runderen door gestorven. Dezelve schijnt ook hier van besmettelijke aard te zijn; weshalve het geraden is het gezonde vee, van het aangetastte verwijderd te houden, en de *melk* van het laatste niet te gebruiken.

Het is hierbij voor veehouders van belang op het nog schijnbaar gezonde vee naauwkeurig acht te geven, dewijl in tijds aangewende middelen kunnen voorkomen, dat de ziekte niet tot dien ergen graad klimme, als wanneer men eerst de middelen aanwendt, bij het bespeuren, dat het vee in 't geheel geen voedsel meer gebruiken kan. Bij naauwkeurig gadeslaan zal men spoedig bespeuren of het vee even wel en gemakkelijk voedsel tot zich neemt, als in gezonden staat en herkaauwt.

LEEUWARDEN, den 1. Augustus. Wij vernemen met genoegen, dat Z. M. den Graaf *van Nassau* behaagd heeft, de som van *f* 3000. te doen toekomen aan het Kerkbestuur ter dezer stede, ter voorziening in de kosten van de herstelling der Groote Kerk alhier.

VLISSINGEN, den 6. Augustus. Bij besluit van 27 Julij, n° 64, heeft Z. M. aan *A. Jobse*, *J. Cyvet*, *S. den Hengst* en *J. Jzn. Adriaanse*, allen inwoners van Zoutelande (Zeeland), verleend de zilveren medaille, ingesteld bij Koninklijk besluit van 21 Januarij 1841, als een blijk van Hoogstdeszelfs goedkeuring en tevredenheid over het door hen gehouden menschlievend gedrag op den 17e November ll., bij gelegenheid der met levensgevaar volbragte redding van elf schipbreukelingen op het strand van het dorp Zoutelande.

— In Engeland heeft men eene Fortepiane uitgevonden, aan welke men den naam van *Euphonicon* heeft gegeven, zijnde eene vereeniging van de harp en de piano. Dezelve is zoodanig ingerigt, dat de zanger naar de hoorders is gekeerd.

— Te Londen is aan het koninklijk arsenaal gebragt, het grootste tot nog toe in Engeland gegoten stuk geschut; tot ontschepping van hetzelve heeft men expressselijk eenen toestel moeten maken, omdat geene der kranen van het arsenaal daartoe sterk genoeg waren. Dit stuk, hetwelk eene lengte heeft van 12 voet, is naar het houtwitsermodel vervaardigd, de geheele lading voor het kogelschot weegt 455 Engelsche ponden, en voor het bomschot 330 ponden.

— De fruithandel krijgt jaarlijks eene meerdere uitbreiding in Engeland. In het begin van het tegenwoordig saisoen, werden 2,000 manden met kersen uit Frankrijk en Nederland ingevoerd. Het gevolg van dezen invoer heeft zich vooral in het zuiden van Engeland doen gevoelen, waar de kersen zeer goed geslaagd waren. Meer dan 20,000 pond werden per spoorweg van Kent op de markt van Leeds gebragt, hetgeen de prijzen zeer drukte.

Groote voorraad van aalbezien, uit het buitenland ingevoerd, zijn ook in Londen en de steden der provincien aangebragt; zij worden over het algemeen boven die van Engeland gekozen. Men ontlaadt thans appelen en peren van Hamburg en Rotterdam, en aanmerkelijke aankoopen worden gedaan, waarvan de aanvoer later geschieden zal. Deze handel van fruit wordt zoo aanzienlijk, dat men verzekert, dat vele personen van den omtrek van Londen voornemens zijn om zich gedurende den zomer in Frankrijk, Nederland en Hamburg te vestigen, om er fruit op te koopen en naar Engeland te verzenden. (ô Jammer voor onze Nederlandsche lekkerbekken en bekjes)

MENGELINGEN.

Eene arrestatie in Engeland.

Het was op eenen schoonen zaturdag avond, toen wij met een dier smaakvolle en doelmatig gebouwde stoombooten, welke de communicatie tusschen Cheshire en Lancashire onderhouden, te Liverpool aankwamen. Wij drongen met den meest mogelijken spoed door den drom van matrozen, passagiers en kooplieden, onze schreden naar de meer fashionabele straten Lordstreet, Castlestreet en Baldstreet rigtende, toen onze opmerkzaamheid door eenen volksoploop, in de nabijheid van Customhouse, werd gaande gemaakt. Vreemdelingen in Engeland willen alles zien en van nabij gadeslaan; soms zulke tooneelen, van welke de voorbijgaande Engelschman zijne blikken afwendt, en om zulke hij zich soms een' omweg getroost. Daar stond een gentleman (eene benaming, welke men in Engeland aan alle welgekleede lieden op straat geeft), onder een hoop gemeen volk, een kerel uit dezelfde klasse met krachtige vuist bij den kraag houdende, en met alle magt om agenten der politie roepende, welke dan ook, drie in getal, bijna te gelijk met ons aankwamen.

Deze persoon had den gentleman eene banknoot van 50 pond. Sterl. (op welke wijze konden wij niet te weten komen), ontstolen, en was door dezen op de daad betrapt geworden. De bestolene had den dief duchtig beet gepakt, doch de banknoot was reeds onzigtbaar geworden. Intusschen had de dader dezelve waarschijnlijk nog ongemerkt in de hand, want op het oogenblik, toen de agenten van politie hem grepen, maakte hij eene rasse beweging naar den mond en smokkelde iets naar binnen. Het was een groote, sterke vent van ongeveer 30 à 36 jaren, van een verwilderd, ijzingwekkend voorkomen, en op wiens door de pokken zwaar geschonden gezigt, de sporen van een aanhoudend misbruik van sterken drank zigtbaar waren; terwijl de zware bruine bakkebaard hem geheel het voorkomen van een' bandiet gaf. De ervaren agenten van politie bemerkten terstond deze manoeuvre, die, wanneer zij gelukte, hem buiten het bereik der wet zou stellen; want de eerste voorwaarde, om de straf bij de wet bepaald, te kunnen toepassen, is in Engeland het *corpus delicti*. Zij moesten dus met alle magt het doorslikken der banknoot trachten te verhinderen, en het is wel de moeite waard te verhalen, hoe zij hiermede te werk gingen. De eerste zette den delinquent, hem te gelijk tegen eenen muur drukkende, den duim op den strot, terwijl de beide anderen alle moeite deden, om hem den mond open te breken. Dit gelukte niet. Hierop zette de langste de beide wijsvingers op de oogappels van den arrestant, zoodat zij rood en blaauw uit derzelver holtens uitpuilden, terwijl zijn collega den geregelden loop van den pols door geweldige zamendrukking van de beide armen trachtte te storen. De gepijnigde opende den mond niet. Nu pakt de derde hem bij de beenen, rukt hem op den grond, zoodat de straat door den val van dit reusachtig ligchaam dreunt, zet hem de knie op de borst, haalt een werktuig, in den vorm van een' sleutel, uit den zak, en stoot dit in den nog altijd gesloten mond van den delinquent, zoodat drie tanden te gelijk breken, en de beulsknecht in den blaauwen frak, met het nommer op den kraag, van boven tot onder met bloed bedekt wordt. Er ontstaat eene diepe stilte onder den volkshoop, schrik en angst maken de gemeene gelaatstrekken van het gepeupel nog afschuwelijker, als op eens een « dam — opgeslokt!" . . . . aan dit afschuwelijk tooneel een einde maakt. Eer dood dan levendig, wordt de *gereddé* door de drie personen in den blaauwen frak en het nommer op den kraag, naar de politie gevoerd, om — morgen zijn eerlijk handwerk weder ongestoord te kunnen hervatten. Ware de banknoot gevonden geworden, dan zou hij tot twintig jaren naar Botany-baaij zijn veroordeeld geworden. Mijn vriend huiverde. Ik trok hem weg van dit tooneel. (*Avb.*)

ALLERLEI.

Wilt gij een meesterstuk van welsprekendheid leeren kennen? Wilt gij het kunstgewrocht bewonderen van een' BOURDALOUE onzer eeuw? tracht u het Herderlijk Schrijven van ridder HERSFELD aan te schaffen. Reeds de inleiding brengt u in eene dichterlijke verrukking: « Een kreet der « nederlaag, die mijne roem, mijne eer en mijne heerlijk- « heid krenkt, die in de kameren mijns buiks nederdaalt, « hoorden mijne ooren." Voorts stoot gij op scorpioenen, basilisken, slangen, padden en meer andere reptilien, die alleen in het rijm te pas komen. ZWEw. valt in den zieltreffenden stijl, wanneer hij zegt: « Als de Rabijnen « zamen komen, dan is er wel geen vrees of schromen, « dat ze van al de heilige zaken, het minste zullen minder « maken."

LOTHERS taal is schoon, rijk en welgekozen;
'T is de muzentaal in mannelijken toel;
Vol eigendom'lijkheid, kern en attisch zout;
En heeft *die* hervormersbaas, eens herderlijk geschreven
Reptilien vol van gif, snijdend staal en vuile kleeren
Liet hij zeker en gewis, voor hetgeen zij waardig zijn

De leden der Hoofd-Commissie bezitten Europeschen roem; ook wordt hun laauwheid en meer andere ding toegeschreven; maar zij missen Nederlandsche bevoegdheid en goeden wil.

Wel, wel, die mijnheer de Opper-Rabijn van Leeuwarden is al een aardige potentaat, een ongelikte beer; zouden er meer zulke ondieren zijn die in Nederland naar de rabinale waardigheid dingen? Is ZWEw. niet van de inlandsche stoeterij voortgekomen? Die inlandsche Rabijnen zijn, in een zedelijken zin, veel erger dan het Pruissische porcelein, hetwelk in vroeger tijd, daar te lande, de Israëliten, tegen hoogen prijs, bij het intreden van Hymens tempel, moesten overnemen. Heilig dan de CASRIELS, de LEHMANS en de BERNSTEINS. O tempore ô mores!

De Israëlitische gemeente te Middelburg maakt nog al uitzonderingen. Het is een lust om er begraven te worden. Vijf en zeventig gulden het graf. Die gemeente heeft een maal eene uitzondering gemaakt in het uitdeelen van paaschbrood en er *f* 700 bij laten zitten. Die uitzondering heeft haar bijna uit den regel gestooten. De dingen krijgen dus nog al spoedig pragmatische sanctie. Leve de Hoofd Commissie! quand même.

De dood des Hertogs VAN ORLÉANS maakt ons op eene merkwaardige geschiedkundige daadzaak opmerkzaam. Sedert het jaar 1643, dus sedert 200 jaren, heeft in Frankrijk geen kroonprins of zoon des onmiddellijk voorgaanden konings den troon beklommen. LODEWIJK XIV werd, daar zijn zoon en kleinzoon nog gedurende zijne regering overleden waren, opgevolgd door zijn achter kleinzoon, LODEWIJK XV; daar ook diens zoon vroeg overleed, werd hij ook weder opgevolgd door zijn' kleinzoon, LODEWIJK XVI. De ongelukkige zoon van dezen vorst, LODEWIJK XVII stierf onder de mishandelingen van een' schoenmaker, bij wien hij tijdens de revolutie in de leer was gedaan, en besteeg nooit den troon. NAPOLEON zette zich de keizerlijke kroon op het hoofd, doch zijn zoon mogt die niet van hem erven, maar stierf ver van zijn vaderland. LODEWIJK XVIII had geene kinderen; zijn broeder, KAREL X volgde hem op, doch de zoon van dezen, de Hertog VAN ANGOULÈME moest afstand doen van den troon. LODEWIJK PHILIPS werd koning, doch ook hij verloor zijn zoon, en een kleinzoon zal hem opvolgen.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 8. Julij. Sedert den 6. Julij zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

De Phoenix, G. Kuipers, Liverpool, klipzout; Sochlomster, C. Christianna, Nerva, timmerhout; Auguste, J. J. Schroder, St. Petersburg, lijnzaad; Othilid, P. Cadrez, Rochelle, ballast; Swarver, H. Johasen, Constantinopel tarwe; Elisabeth, C. Heeters, Havanna, suiker; de Magellaan, J. Meyer, New-York, stukgoed; Louise, F. Jenser, Riga, balken en hennip; Barbara Catharina, B. S. Bohn, Liverpool, klipzout.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Margareth, H. Uphus, stukgoed, Marseille; La ville de Bruxelles, schors en vlas, Cork; Alida, B. A. Sturmann, stukgoed, Bergen.

Van Gend gezeild:

Jantina, J. J. Das, stukgoed, Hamburg.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.